

FEB 21/9/02 19

'Dit kan een prachtig avontuur worden'

Philippe Croonenberghs en Bernard de Gerlache over hun management buy-out bij Texaf

BRUSSEL (tijd) - Philippe Croonenberghs, de gedelegeerd bestuurder van Texaf, nam in juni samen met Bernard de Gerlache, de 82,1 procent van Cobepa in Texaf over. Beiden kregen zo een stuk Belgisch koloniaal verleden in handen. Texaf heeft enkel activiteiten in Kongo. Het nieuwe Texaf wil vooral de productie van de textielabriek Utefrafra in Kinshasa opkrikken, het beheer van het vastgoedpatrimonium rendabiliseren en nieuwe projecten uitwerken. 'Dit kan een prachtig avontuur worden', zegt Croonenberghs.

Het waren enkele textielbaronnen uit de buurt van Ronse die in 1925 de Société Textile Africaine (Texaf) oprichtten. Texaf nam onmiddellijk een hoge vlucht. Toen het in 1934 van een werkmaatschappij naar een holding evolueerde, had het intussen vier activiteiten: de textielabriek Utefrafra in Leopoldstad, een belang in de elektriciteitscentrale van de Kongolese stad Sanga (het later Snel), een participatie in de watermaatschappij Régideso en de vastgoedpoot Imator.

Utefrafra bouwde zich tijdens en na de Tweede Wereldoorlog uit tot de grootste textielproducent van Kongo. Utefrafra had de helft van de Kongolese markt in handen en produceerde op zijn toppunt in 1957 32,5 miljoen meter bedrukte stof. Het bedrijf werd in de jaren 70 even genationaliseerd, maar won snel zijn vrijheid terug.

In 1987 kwam Texaf voor 82,1 procent in handen van Cobepa na de uitkoop van enkele belangrijke minderheidsaandeelhouders. Een jaar later veranderde de textielafdeling haar naam in Utefrafra. In 1988 kreeg dat Utefrafra een krediet van 11,5 miljoen euro van de Wereldbank voor de hernieuwing van het machinepark, in een poging de productie weer op te krikken tot bijna 30 miljoen meter. De investering werd vertraagd door de plunderingen van september 1991, tijdens een opstand tegen president Mobutu. Dit leidde in 2001 tot een conflict met de Wereldbank over de te late terugbetaling van het krediet. Onderdrukt sloot Texaf hierover een sladding.

Het huidige, nog steeds beursgenoteerde, Texaf staat echter vanaf van de grote textielgroep uit de jaren vijftig. Verleden jaar produceerde de volledig geïntegreerde textielproducent Utefrafra

nog 6,1 miljoen meter waarvan 2,4 miljoen meter bedrukte panen. In het eerste halfjaar boekte de holding een verlies van 105.000 euro. Naast Utefrafra heeft de groep nog een niet onaanzienlijke vastgoedpoot en belangen in de steengroeve Carrigrès en in het staalconstructieatelier Mecelco, alles in Kongo.

Waarom nam u samen met Bernard de Gerlache 82,1 procent over in een puur Kongolees bedrijf dat bovendien verlies maakt?

Philippe Croonenberghs: 'Laat ik eerst en vooral duidelijk stellen: deze overname is zeker geen mecenaat. Wij willen wel degelijk geld verdienen. En dat is mogelijk, denken wij. Wij zijn ervan overtuigd dat Kongo zijn tien magere jaren gehad heeft. Er is uitzicht op politieke en economische stabiliteit voor een langere periode. Alle vooruitzichten wijzen op 7 procent economische groei per jaar. Ook Texaf heeft het ergste gehad. Op het passief staat nu 3 miljoen euro schuld. Alle Kongolese activiteiten staan voor amper 1 miljoen euro in de boeken. Maar goed, er speelt natuurlijk ook een zekere 'coup de coeur' voor Kongo mee. Je houdt van het land of je houdt er niet van. En toch ook wat idealisme. Misschien willen we bewijzen dat je met goed en deugdelijk bestuur ook in Afrika zaken kan doen.'

De productie van de textielabriek Utefrafra viel na de plunderingen in 1991 zwaar terug. Wat gaat u daaraan doen?

Croonenberghs: 'De uitdaging van Utefrafra is meer volume te draaien en de kosten fors te doen dalen. Utefrafra moet ook meer inspelen op nieuwe modetrends. We hebben een geautomatiseerde

Philippe Croonenberghs (links) en Bernard de Gerlache: 'Deze overname is zeker geen mecenaat. Wij willen wel degelijk geld verdienen.'

(Foto: Photo News)

de tekentafel, dus het is mogelijk. Maar we moeten ook de prijzen van onze producten verlagen. De helft van de omzet bestaat uit panen, de kleurrijke traditionele kledij van de Kongolezen, maar daarin is er veel concurrentie uit China. Gelukkig probeert de Kongolese overheid die invoer met protectionistische maatregelen terug te dringen, maar makkelijk gaat dat niet. Het draait in tegen de belangen van drukkingsgroepen uit de informele sector. Naast panen maakt Utefrafra confectiekledij, voornamelijk voor overheidsuniformen. We diversifiëren ook met de productie van luiers en maandverbanden. We bestuderen nieuwe projecten, zoals de productie van muskietennetten.'

Texaf beschikt over een uitgebreide vastgoedportefeuille. Wat wilt u daarmee aanvangen?

Croonenberghs: 'In Kinshasa alleen beschikken we inderdaad over ongeveer 50 hectare vastgoed, op een toplocatie langs de Kongo-stroom en in de buurt van de ambassadewijk. Hier zijn heel wat mogelijkheden. De fa-

briek van Utefrafra alleen al is goed voor 13 hectare overdekte werkplaatsen. Dat is veel te veel. We moeten zien wat we met de overblijvende hangars doen. Op het terrein staan ook veel residentiële woningen die oorspronkelijk voor het kaderpersoneel bestemd waren. Grote delen daarvan zijn verhuurd aan ambassades en aan de Verenigde Naties in Kongo. Andere stukken moeten we renoveren. We halen een positieve cashflow uit ons vastgoed, maar dat kan nog beter.'

Texaf bezit in 50-50-verhouding met het Belgische bouwbedrijf Maurice Delens de steengroeve Carrigrès op 20 kilometer van Kinshasa. Wat zijn de plannen met Carrigrès?

De Gerlache: 'In de jaren 70 produceerde Carrigrès 500.000 ton zandsteen. Twee jaar geleden was dat nog 55.000 ton. Dit jaar

willen we weer 120.000 ton halen. De steengroeve ligt dichtbij de hoofdstad wat de transportkosten fors drukt. Bovendien zit er nog voor 50 jaar reserves. Carrigrès heeft maar een kleine opflakking van de Kongolese economie nodig om weer op volle toeren te draaien. De wegen van Kongo zijn in abominabele staat. Als er op termijn opnieuw volop buitenlandse hulp zou toestromen, wordt die in de eerste plaats in infrastructuur geïnvesteerd. Daar liggen de mogelijkheden van Carrigrès.'

Is er nog toekomst voor het staalconstructieatelier Mecelco in Lubumbashi, waarin Texaf 50 procent heeft?

Croonenberghs: 'Mecelco bouwt en onderhoudt spoorwegwagens met storttrekkers. Het bedrijf doet het onderhoud van de wagons van Gécamines. Het staatsmijnbedrijf heeft nog 225 wagons die operationeel zijn en daarvan worden er 55 onder-

houden. Maar Gécamines betaalt de factuur van dat onderhoud al een hele tijd niet meer. Mecelco heeft al een schuldvoordering van 6 miljoen euro op Gécamines. Het bedrijf zit in zware moeilijkheden en is ons zorgvuldig. We werken aan een herstructureringsplan.'

Wat zijn de grootste gevaren voor Texaf?

Croonenberghs: 'Het broze herstel in Kongo is natuurlijk de belangrijkste factor. Maar we geloven daar, zoals gezegd, wel in. Texaf is bovendien via Utefrafra heel zichtbaar in Kinshasa en dat wekt natuurlijk jaloezie op. Anderen proberen soms op onze gronden te bouwen door te sjoemelzen met de eigendomsaktes. Daar moet je dan kordaat tegen optreden.'

Door steekpenningen te betalen?

Croonenberghs: 'Ik ga niet ontkennen dat de druk van bepaalde administratieve praktijken' uit het verleden groot blijft. Maar ik geloof niet dat je daarmee op lange termijn kan overleven. De bedrijven moeten aan dezelfde wetmatigheden als elders beantwoorden. Zonder overdevoren nalief te zijn, denk ik dat deugdelijk bestuur in Kongo op lange termijn loont.'

Hoe kijken jullie tegen de beurskoers aan? Met een beurskapitalisatie van 1 miljoen euro is Texaf een van de kleinste aandelen op Euronext Brussel.

De Gerlache: 'Texaf is inderdaad niet veel meer waard op de beurs. Maar het is wel een speciaal aandeel. Wij zijn het enige bedrijf op Euronext Brussel dat bijna 100 procent Kongolese activa bezit. Ons aandeel zou een beeld van de situatie in Kongo moeten zijn. We hebben onderzocht of het we het aandeel van de beurs moeten halen. Maar tegen welke prijs? Wij hebben verschillende vorderingen op de Kongolese staat. Wat zijn die waard? En een beursnotering geeft je toch nog altijd visibiliteit en die is ook iets waard. We blijven op de beurs, al moeten we werk maken van onze liquiditeit.'